

de onterechte veroordelingen en de straffen die hij op jeugdige leeftijd al had moeten ondergaan.⁴⁾ Hij betoogde dat hij op 17-jarige leeftijd al tot 21 maanden gevangenisstraf werd veroordeeld, na 334 dagen preventief in hechtenis te hebben gezeten. En dat terwijl hij volkomen onschuldig was. Men kan zich voorstellen wat dit voor een ervaring was. Toen hij uit de gevangenis kwam [in 1903], was hij vervuld van haat en startte hij het blad *Handelsprotector* om wraak te nemen tegen de rechterlijke macht. Na enige jaren raakte hij weer in conflict met justitie en belandde voor anderhalf jaar in de cel.

Daarna vertrok hij enige tijd naar Amerika maar kwam terug om zich te verdedigen tegen een klacht die tegen hem was ingebracht. Vrijspraak volgde maar hij werd daarop voor iets anders vervolgd. Volgens Broekhuijs kwam de officier van justitie, mr. D.J. Wolfson, in gezelschap van de gevangenisdirecteur J. Bor naar zijn cel om te vertellen dat hij hem buiten vervolging zou willen stellen als hij terugging naar Amerika en verder geen grieven meer zou publiceren. Broekhuijs verkoos echter niet te zwijgen met als gevolg dat hij anderhalf jaar moest doorbrengen in de strafgevangenis te Breda.

Kort en goed kwam Broekhuijs' repliek er op neer dat hij meende steeds onrechtvaardig te zijn behandeld: de veroordelingen waren volgens hem óf vergissingen van de rechtbank óf wraak oefeningen als gevolg van zijn scherpe kritiek op de rechterlijke macht in de *Handelsprotector*.

Rond 1910 vestigde Broekhuijs zich in Rotterdam. De zaken gingen aanvankelijk nog niet zo voorspoedig en hij werd tweemaal failliet verklaard (3-12-1913 en 12-5-1914). Maar nadat hij meer publiciteit kreeg (zijn *Herinneringen* vonden gretig aftrek en enkele verhalen verschenen in het *Rotterdamsch Nieuwsblad*) begon zijn praktijnskantoor te floreren. Spoedig had hij diverse meesters in de rechten in dienst, onder meer jhr. mr. J.J.W. Pompe van Meerdervoort (1865-1940) en mr. N.P. Zijderlaan.

In de *Handelsprotector* besprak Broekhuijs allerlei zaken die in zijn ogen het daglicht niet konden verdragen. Diverse malen is hij ervan beschuldigd dat hij zich door ondernemers liet betalen om publicatie af te kopen,⁵⁾ maar daarvoor is hij nooit veroordeeld.⁶⁾ Voor zijn blad wist hij bekwame tekenaars als Willem Pottum (1875-1949) en Herman Schotel (1874-1940) aan te trekken, die ook hadden meegewerkt aan het Rotterdamse satirische blad *De*